

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB9 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB9 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 27.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb9-txt-shoot-n56.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB9:56

#

NB.

NB.

Spørgsmaalet er: naar skal alle de sidste Arbeider udgives! At jeg har dem færdige, er hvad jeg atter ikke noksom kan takke Gud for. Og var jeg ikke blevet holdt i Spændingen, med ny Smerters Tilsætning, havde jeg maaskee aldrig faaet dem frem; thi er jeg først kommet ud af Productivitetens Fart, kommer jeg aldrig saaledes ind i den igjen. Nu er det lykket, og mig er det nok at de ere til, reenskrevne og færdige, indeholdende Fuldendelsen, og den totale Bygning af det Hele, gaaende saa langt, som jeg overhovedet kunde gaae til: Forsøg til Christendommens Indførelse i Christenheden, men vel at mærke »digterisk, uden Myndighed«; thi jeg er, hvad jeg altid har fastholdt, saa bestemt, jeg er ingen Apostel ell. D., jeg er et Genie digterisk-dialektisk, religieust og personligt en Poeniterende.

Men naar skal de nu udgives? Dersom jeg endnu i den Ueensartethedens Stilling jeg hidtil har indtaget, altsaa uafhængig, fri, ubunden, svævende, dersom jeg værende i den Existentsform udgiver dem, saa hjælper det kun lidet med alle de uendelige nøiagtige dialektiske Bestemmelser i Skrifterne, for at væрге mig mod den usalige Forvexling, jeg bliver dog forvexlet med en Saadan.

Har jeg derimod først forskaffet mig en Stilling i det Bestaaende, saa er min Existents til Hinder for denne Misforstaaelse. At jeg, hvis jeg først havde indtaget en saadan Stilling, ikke havde formaaet at udføre Skrifterne, derom er jeg inderlig overbeviist, og det er da egl. let at forstaae. Men nu er det gjort, og nu holdes der blot inde med Udgivelsen.

»Dommen«, hvis man saa vil, der er indeholdt i disse Arbeider, Dommen over Christenheden vil jeg da selv, som enhver Anden, være underlagt derved at jeg er saaledes situeret. Men just dette vil forhindre, at jeg ikke forvexles med en Apostel ell. Deslige. Skrifterne ere, digterisk, som vare de af en Apostel, men jeg er traadt til Side, thi jeg er ikke Apostelen, Intet mindre, jeg er Digteren og en Poeniterende.

Det er det Skiær jeg bestandigt har havt Øie paa, Forvexlingen med en Apostel. Indtræder den, saa har jeg forspildt min Opgave, og forskyldt en Utroskab.

Vistnok har Styrelsen ubeskriveligt understøttet mig, det veed jeg allerbedst selv, men det er ikke paa nogen saadan overordl. Maade, som havde jeg et særligt Forhold til Gud.

Virkningen af dette hele »monumentum ære
perennius« vil blive en reen ideel. Det er som en Dom,
men jeg er ikke »Dommeren«, jeg underkaster mig
selv Dommen.